

"ఫెన్ నియర్ డైనింగ్ టేబిల్"

-ప్రియ నోరి, స్కార్స్ డేల్, న్యూజెర్సీ

అమ్మమ్మ అనే మాట ఎంత తియ్యగా ఉంటుందో నేను చాలా ఆలస్యంగా తెలుసుకున్నాను. నాకు మా మమ్మీ ఎంత యిష్టమో మమ్మీకి వాళ్ళ మమ్మీ అన్నా అంత యిష్టమేగదా! mom's mom = అమ్మమ్మ అని ఇదివరకు నాకు clear గా తెలియదు.

నేను చాలా చిన్న బేబీగా ఉన్నప్పుడు నన్ను అమ్మమ్మ పెంచినది. అమ్మ ఉద్యోగానికి వెడితే అమ్మమ్మ పాడే పాటలు వింటూ ఒక్కో హాయిగా నిద్రపోయే దానట. అప్పుడు నేను చిన్న బేబీనవటంచేత నాకు గుర్తులేదు. కొద్దిగా మాటలు వస్తున్నప్పుడు నాకు రైమ్స్ నేర్పించేదట. అమ్మమ్మ వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళిపోయేసరికి నాకు గట్టిగా రెండు పుట్టిన రోజులైనా అవలేదు. అందుకని అది నాకంతగా గుర్తులేదు.

నాకు గుర్తున్న విషయాలు తెన్ని ఇప్పటికీ మర్చిపోలేను. ఓసారి అందరం ఎక్కడికో వెళుతున్నాం. చాలా దూరప్రయాణం వల్ల మాకు బోర్ ఫుట్టి అన్నయ్య, నేను కొంచెం అల్లరి మొదలుపెట్టేం. అమ్మకి విసుగు పుట్టి - "స్వాధ్యాయ camp లో ఇచ్చిన హోంవర్క్ చదువుకోకూడదా! అల్లరి చెయ్యొద్దు. చాలా దూరం వెళ్ళాలి." అని కోప్పడింది. మమ్మీ మాటలు తాను సెకండు చేస్తున్నట్లు డాడీ తన ముందరున్న అడ్డాన్ని తిప్పి - దాంట్లోంచి నన్ను చూస్తున్నారు. నేను చదవడానికి పుస్తకం తెరిచి ఇంగ్లీషు వెర్షన్ లో యిచ్చిన సంస్కృత శ్లోకాలను చదవటం మొదలెట్టేను - ఇంగ్లీషు ఏక్స్ ప్లెన్ తో. సంస్కృతం బాగా తెలిసిన అమ్మమ్మకి వినడానికి ఇంపుగాలేదు గాబోలు - "అలాకాదు తల్లీ - నేను పదిసార్లు చెప్పిస్తాను. నా వెనకాలే నువ్వు అను. సంస్కృత శ్లోకాలు స్వంతంగా చదువుకునేకంటే - నోటితో వల్లె వేస్తే తొందరగా వస్తాయి" - అని అమ్మమ్మ చెప్పి - నాతో పదిసార్లు చెప్పించింది. అంతే శ్లోకం వచ్చేసింది. అల్లాగా ఒక్క అరగంటలో నాలుగు శ్లోకాలు నేర్పించింది అమ్మమ్మ.

వేసవికి ముందరే విత్త నాలు ఇంట్లో పెట్టి - మొక్కలు మొలిపించి, కొంత పెద్దవయ్యాక - వేసవిరాగానే బయట పాతేది. అమ్మమ్మ పెంచిన తోటనిండా రంగురంగుల పూలు. ఎంతో బాగుండేది చూడానికి. చుట్టు ప్రక్కల చాలామంది యిళ్ళకంటే మా యింట తోట అమ్మమ్మ వచ్చిన సంవత్సరం బాగుండేది. నేను అమ్మమ్మ ఎన్నో ఫోటోలు తీసుకునేవాళ్ళం.

ఇలాంటి గమ్యత్తులు అమ్మమ్మ దగ్గర చాలా ఉండేవి. కుట్టు, అల్లికలు, ముగ్గులు అన్నీ నేర్చుకోవాలని ఉండేది నాకు. ఎల్లాగో అల్లాగ మళ్లర్ వెయ్యడం నేర్చుకున్నాను. నేను స్కూలు నుంచి రాగానే నాకు ఏది కావాలంటే అది చేసి పెట్టేది.

ఒకసారి అమ్మమ్మ దగ్గర పడుకుని "అమ్మమ్మా, కథలు చెప్పవా" అని అన్నాను. "ఓకే, కానీ ఒక్క షరతు. ఏమిటంటే - ప్రతి కథ చివర నేనొక్క ప్రశ్న వేస్తాను. నువ్వు దాన్ని చెప్పాలి" అంది. ఈసారి ఓకే అనడం నావంతు అయింది.

"కాపువాడు - ఇనుప గొడ్డలి" కథ చెప్పింది. విన్నాను. కాపువాడు మంచి లక్షణం ఏమిటి అంది - honesty అన్నాను. కళ్ళు కొంచెం పెద్దవి కనీకనపడని చిన్న చిరునవ్వు పెదాల మీద కనబరచి మమ్మీకేసి చూపింది.

"కాపువాడు - బాతు - బంగారు గుడ్డు" కథ చెప్పింది. మళ్ళీ అని వేసింది. greed అన్నాను. శభాష్ అంది. ఆ పదానికి అర్థం తెలియలేదు.

"తాబేలు - కుండేలు" పరుగు పందెం కథ చెప్పింది. మళ్ళీ రోక్కివలసి వచ్చింది. hasty అన్నానే కానీ సరిగ్గా చెప్పలేకపోయాను. is a waste కుండేలుకి - slow and study wins the race - అని చెప్పింది. అంతటితో అయిపోలేదు అమ్మమ్మ వ్యాఖ్యానం తొందరపడకూడదని - నిదానంగా అన్నీ చేసుకోవాలనీ - స్వంతంగా బట్టలు సర్దుకోవాలనీ నిదానంగా చెప్పేది. చేసేది. చేయించేది. మేము భిన్నాలు చేస్తుంటే లైన్ మీద నీట్ గా ఎల్లా వెయ్యాలో చెప్పేది. Oh!God!! ఒక పేపరు మీద 12 లెక్కలు చెయ్యగలిగాను. అనుకోండి.

అమ్మమ్మ ఎప్పడొచ్చినా - మంచి స్వేట్లు, మంచి మంచి ఊహలు, లంగా, జడకుప్పెలు, బంగారుగాజులు తెచ్చిపెడుతుంది. తెల్లరగల్ల లేచి మళ్ళీ శ్లోకాలు, దేముడి మీద మేలుకొలుపులు పాడుతుంది. వాటిని మనం బాగుంటాయి. అందుకనే అమ్మమ్మ వస్తుందంటే నాకు వసంతామయం వుంటుంది. అమ్మమ్మ మాట చదవడంకంటే (ఆంధ్రా స్టేట్ లో చదవడం).

అమ్మమ్మంటే ఒక విధంగా భయం కూడా ... ఒకసారి మనం కొడుకు మా ఇంట్లో రెండురోజులు ఉండడానికి వచ్చేడు. నాలో కొద్దిగా క్లాసులో ఉన్నాడు. డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గర ఇంగ్లీషు మాట్లాడితే అంది అమ్మమ్మ. దాంతో ప్రవీణ్, నేనూ హాడిలిపోయి, చచ్చినట్లు తెలుసుకున్నాం. దానికి ప్రయత్నించేవాళ్ళం. లేకపోతే మా పాకెట్ మనీ ఖాళీ అయిపోతుంది. కొద్దిరోజుల్లోనే నేను నాకు కావలసిన మేర తెలుగులో మాట్లాడగలిగాను. నాకు రెండోభాష వచ్చిన ఘనత అమ్మమ్మదే.

అమ్మమ్మ అమ్మకేసి చూసి నవ్వుతూ - "అది నా మమమా" అమ్మ అమ్మమ్మకేసి చూసి "అది నా కూతురు" అంది. వాదించుకుంటున్నది ఎందుకో తెలియక ఇద్దరి కేసి చెరోసారి చూస్తూ నా వంతు అయింది.

మీమాంస

నాడు

చిరునవ్వు సిరినవ్వుయే వేళ
ముత్యాల మెరిసాయి -
దానిమ్మ గింజల వరుసలో
అపురూపంగా వెలిగిన పై పళ్ళు
అంతేనా -
మెరిసే కళ్ళు
పువ్వులా విరిసిన వళ్ళు
ఏకాంత సౌరభం
కదిలే స్వర్గం.

నేడు

ఎప్పుడు నోరు తెరుస్తుందోననే చెరుక
మొహం చూడాలనే భయం
పొరపాటున చూస్తే
కొనదేలిన డ్రాక్యులా కోరలు
అంతేనా -
నిందించే కళ్ళు
రోగిష్టి వళ్ళు
సన్యసించాలనిపించే
సమస్యల తోరణం.

-హర్ష
శ్రీహరికోట - ఆం.ప్ర

సమగ్ర ఆంధ్ర సాహిత్యము

చాళుక్య యుగము నుండి
ఆధునిక యుగము దాకా
14 సంపుటములలో వివరంగా
విశదీకరించబడ్డది. అత్యంత
శ్రమ తీసుకొని శ్రీ ఆరుద్ర
గారు రూపొందించబడినది.
ప్రతి తెలుగు వారింట్లో
ఉండదగినది.
ప్రతులకు:
శ్రీవేణి గురికార్
14 Hidden Glen Dr.
Parsippany, NJ 07054
(201) 335-0118
(Only a few deluxe
editions are printed.
Please reserve your
copy)